

Sapatin Vartija

Heinä-Syyskuu 2024

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

Julkaisija: Seltsemännän Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetysseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail: info@spaup.org
www.spaup.org

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Polkansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

Kansikuvat: Kesäjuhlat Toijalassa

LUKEMISEN VALINTA

Kasvatuksen tarkoitus on kehittää ruumiin, sielun ja hengen voimia, niin että ihminen parhaalla mahdollisella tavalla voisi täyttää velvollisuutensa elämässä. Kestämiskyky ja aivojen voima ja toiminta vähenevät tai lisääntyvät sen mukaan, miten niitä käytetään. Sielua tulisi kasvattaa sillä tavoin, että kaikki sen kyvyt kehittyvät sopusuhtaisesti. Monet nuoret ovat innostuneita kirjoihin. He haluavat lukea kaiken, mitä käsiinsä saavat. Heidän on otettava vaari siitä mitä lukevat, samoin kuin siitä, mitä kuulevat. Minulle on näytetty, että heitä uhkaa suuri vaara tulla huonon lukemisen turmelemiksi. Saatanalla on lukemattomia keinoja saada nuoret lankeamaan. He eivät voi vaaratta lakata hetkeksikään valvomasta. Heidän on vartioitava ajatuksiaan, jotteivät lankeaisi vihollisen kiusauksiin.

Huonon kirjallisuuden vaikutus

Saatana tietää, että sieluun vaikuttaa suurella määrällä se, mitä se käyttää ravinnokseen. Hän koettaa saada sekä nuoret että varttuneemmat lukemaan seipitettyjä kertomuksia, satuja ja muuta sellaista. Ne, jotka lukevat tällaista kirjallisuutta, tulevat kykenemättömiksi täyttämään heille kuuluvia tehtäviä. He elävät epätodellista elämää, eikä heillä ole halua lukea Raamattua ja nauttia taivaan mannaa. Sielu, jonka pitäisi vahvistua, heikontuu ja menettää kykynsä tutkia niitä suuria totuuksia, jotka koskevat Kristuksen tehtävää ja toimintaa ja jotka voisivat lujittaa mieltä, elvyttää mielikuvitusta ja sytyttää voimakkaan, vakavan halun voittaa, kuten Kristus voitti.

Hengellisyyden vihollisia

Jos suuri osa julkaistuista kirjoista poltettaisiin, estettäisiin siten turmelus, jolla on mitä tuhoisin vaikutus sieluun ja sydämeen. Rakkauskertomukset, kevytmieliset ja jännittävät romaanit, vieläpä niinkutsutut uskonnolliset romaanit, kirjat, joihin tekijä sisällyttää jonkin siveellisen opetuksen, ovat lukijalle kiroukseksi. Johonkin kertomukseen on voitu sekoittaa uskonnollisuutta, mutta useimmissa tapauksissa saatana on vain pukeutunut valon enkeliksi voidakseen sitä tehokkaammin pettää ja johtaa harhaan. Ei kenelläkään ole niin lujia periaatteita eikä kukaan

ole niin suojattu kiusauksilta, että voisi vaaratta lukea tällaisia kirjoja.

Ne, jotka lukevat romaaneja, antautuvat huonon vaikutuksen alaisiksi, joka turmelee hengellisyyden ja himmentää pyhän kirjan kauneuden. Se aikaansaa epäterveellistä jännitystä, kiihottaa mielikuvitusta, tekee mielen hyödyttömäksi, kääntää sen pois rukouksesta ja tekee sen kykenemättömäksi mihinkään hengelliseen harjoitukseen.

Jumala on antanut monille nuoristamme erinomaisia lahjoja, mutta sangen usein he ovat antaneet voimainsa lamaantua ja mielensä hämmentyä ja heikentyä, niin etteivät he vuosikausiin ole kasvaneet armossa tai uskomme perusteiden tuntemisessa, koska he ovat ymmärtämättömästi valinneet lukemisensa. Niiden, jotka odottavat Jeesuksen pikaista tulemistä ja sitä ihmeellistä muutosta, jolloin “tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen“, tulisi tänä koetusaikana olla korkeammalla tasolla.

Rakkaat nuoret ystäväni, te voitte omasta kokemuksestanne huomata jännittävien kertomusten vaikutuksen. Voitko sellaista luettuasi avata Raamattusi ja lukea kiinnostuneena elämän sanaa? Eikö Jumalan kirja tunnu sinusta mielenkiinnottomalta? Tuon rakkauskertomuksen viehätys täyttää mielesi, turmellen terveen arvostelukykysi ja tehden sinulle mahdottomaksi kiinnittää ajatuksiasi niihin tärkeisiin, vakaviin totuuksiin, jotka koskevat iankaikkista parastasi.

Päätä jättää kaikki ala-arvoinen lukeminen. Se ei vahvista sinun hengellisyyttäsi, vaan täyttää mielesi tunteilla, jotka turmelevat mielikuvituksesi ja saavat sinut ajattelemaan vähemmän Jeesusta ja hänen kalliita opetuksiaan. Älä päästä mieleesi mitään sellaista, mikä johtaisi sitä väärään suuntaan. Älä turmele sitä ala-arvoisella lukemisella, joka ei vahvista sielun voimia. Ajatukset ovat samanlaisia kuin se ravinto, jota sielulle annetaan.

Kirjojen Kirja

Ihmisen uskonnollisen kokemuksen laatu ilmenee siinä, minkälaatuisia kirjoja hän valitsee luettavakseen vapaahetkinään. Säilyttääkseen terveen arvostelukyvyn ja lujat uskonnolliset periaatteet nuorten tulee elää Jumalan yhteydessä hänen sanansa välityksellä. Raamattu opastaa meidät korkeampaan, parempaan elämään osoittamalla pelastuksen tien

Kristuksessa. Se sisältää kiintoisinta ja opettavinta historiaa ja elämäkertoja, mitä koskaan on kirjoitettu. Ne, joiden mielikuvitusta ei romaanien lukeminen ole turmellut, pitävät Raamattua kaikkien kiintoisimpana kirjana.

Raamattu on kirjojen Kirja. Jos rakastat Jumalan sanaa ja tutkit sitä aina, kun sinulla on tilaisuus siihen, saadaksesi omaksesi sen rikkaat aarteet ja tullaksesi täysin kykeneväksi kaikkiin hyviin töihin, voit olla varma siitä, että Jeesus vetää sinut luokseen. Mutta ei riitä, että luet Raamattua vain satunnaisesti yrittämättä ymmärtää Kristuksen opetuksia voidaksesi elää hänen käskyjensä mukaan. Jumalan sanassa on aarteita, jotka voidaan löytää vain laskeutumalla syvälle totuuden kaivoksen onkaloon.

Lihallinen mieli hylkää totuuden, mutta kääntynyt sielu saa kokea ihmeellisen muutoksen. Kirjasta, joka aikaisemmin tuntui vastenmieliseltä, koska sen sisältämät totuudet todistivat syntistä vastaan, tulee nyt sielun ravinto ja elämän ilo ja lohdutus. Vanhurskauden Aurinko valaisee sen pyhiä lehtiä, ja Pyhä Henki puhuu niiden välityksellä sielulle . . .

Kaikkien niiden, jotka ovat harrastaneet kevyen kirjallisuuden lukemista, tulisi nyt kääntää huomionsa lujaan profeetalliseen sanaan. Ottakaa Raamattunne ja alkakaa uusin innoin tutkia Vanhan ja Uuden Testamentin pyhiä kirjoituksia. Mitä useammin ja ahkerammin tutkitte Raamattua, sitä kauniimmalta se näyttää ja sitä vähemmän tunnette halua kevyeen lukemiseen. Sitokaa tämä kallis kirja sydämeenne. Se on oleva teidän ystävänne ja oppaanne.

Sanomia nuorisolle 265-268.

Uskon koetukset

Jumala koettele uskoamme päivittäin. Jos kestämmme yhden koetuksen uskomme vahvistuu ja valmistuu kestämaan seuraavaa koetusta. Jos emme kestä koetuksessa, uskomme heikkenee, mutta meidän pitää muistaa, että Jumala sallii meille koetuksia, Hän antaa myös voimia kestämaan niitä.

Epäilykset

Kun uskovaaisella on koetuksia, vihollinen levittää epäuskoa. Hän käyttää epäilyksiä aseenaan Jumalan lapsia vastaan. Kun Johannes Kastaja oli vankilassa, se oli suuri koetus hänelle. Vihollinen kiusasi Johannesta ajattelemaan: Oliko se henkilö, jona hänet kastoi Jordanilla sittenkin luvattu Messias, josta hän sanoi: ”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!” Joh. 1:29. Johannes varmasti ajatteli, jos Hän on Messias, miksi Hän ei tule vapauttamaan minua vankilasta. Hänelle tuli epäilyksiä, sen vuoksi hän lähetti omia opetuslapsiaan kysymään: ”Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?” Luuk. 7:19.

Epäilykset on kuin myrkky uskolle. Epäilyksillä vihollinen voitti Aadamin ja Eevan. Koetuksen aikana saatana on toimimassa levittäen epäilyksen siementä. Mutta Jumala haluaa vahvistaa uskoamme, jonka kautta voimme voittaa kaikki epäilykset.

Päivän päätyttyä Johanneksen opetuslapset tulivat takaisin ja kertoivat hänelle, mitä he kuulivat ja näkivät. Jeesus sanoi heille: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet: sokeat saavat näkönsä, rannat kävelevät, pitaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, köyhille julistetaan evankeliumia. Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun.” Luuk 7:22, 23. Tämä riitti Johannekselle, epäilykset oli voitettu.

Jos tulee epäilyksiä Raamatun totuuteen, Herran avulla pitää heittää ne heti pois, koska ne voivat aiheuttaa suurta vahinkoa sielullemme.

Ihmisten epäilykset Jeesuksen aikana

”Natanael sanoi hänelle: ”Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?” Filippus sanoi hänelle: ”Tule ja katso”. Jeesus näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä: ”Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!” Natanael sanoi hänelle: ”Mistä minut tunnet?” Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Ennenkuin Filippus sinua kutsui, kun olit viikunapuun alla, näin minä sinut”. Natanael vastasi ja sanoi hänelle: ”Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas”. Joh. 1:46-49. Natanael esitti ihmisten mielipiteen: ”Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?” Hyvin pian hän ymmärsi, että Jeesus on lähetetty Messias ja hänestä tuli

”Ja hän tuli kotikaupunkiinsa ja opetti heitä heidän synagoogassaan, niin että he hämmästyivät ja sanoivat: ”Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä voimalliset teot? Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä ole nimeltään Maria ja hänen veljensä Jaakob ja Joosef ja Simon ja Juudas? Ja eivätkö hänen sisarensa ole kaikki meidän parissamme? Mistä sitten hänellä on tämä kaikki?” Ja he loukkaantuivat häneen.” Matt. 13:54-57. Niin ennustus Jesajan kirjasta toteutui: ”Kuka uskoo meidän saarnamme, kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan? Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet. Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.” Jes. 53:1-3.

Nasaret oli yksi niistä turvakaupungeista, minne rikollinen on voinut paeta löytääkseen suojaa. Sen vuoksi ihmiset luulivat, että sieltä ei voi tulla mitään hyvää. Mutta miksi Jumala järjesti asiat niin, että Jeesuksen piti asua juuri sellaisessa kaupungissa? Todistuksissa meillä on selitys tästä asiasta.

”Jeesus pantiin paikkaan, missä Hänen luonteensa joutuisi koetukselle. Hänen oli välttämätöntä olla aina varuillaan säilyttääkseen puhtautensa. Hän oli samojen taistelujen alainen, joihin mekin joudumme, voidakseen olla meille esimerkkinä lapsuudessa, nuoruudessa ja miehuudessa.” AT. 54.

Joosef ja Maria olivat hyvin köyhiä ihmisiä ja Jeesus-lapsi kasvoi vaatimattomassa kodissa. Niin ennustus toteutui täsmälleen: ”Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta.” Myöhemmin kun Jeesus aloitti työnsä todistaa pelastavasta totuudesta ja parantamaan sairaita, ihmiset ihmettelivät Hänen viisauttaan ja tekojaan, silti heille oli vaikea uskoa, että juuri Hän oli lähetetty Messias.

”Ja hän ajoi ulos riivaajan, ja se oli mykkä; ja kun riivaaja oli lähtenyt, niin tapahtui, että mykkä mies puhui; ja kansa ihmetteli. Mutta muutamat heistä sanoivat: ”Beelsebulin, riivaajain päämiehen, voimalla hän ajaa ulos riivaajia.” Luuk. 11:14, 15. Epäilykset johdattavat ihmistä niin

pitkälle, että hän tekee synnin Pyhää Henkeä vastaan. Kun Pyhä Henki jättää ihmisen, silloin ei ole enää opastajaa ja ihminen ei voi tulla takaisin Jumalan luokse. Ne, jotka Jeesuksen aikana hylkäsivät totuuden, olivat harhateillä ja antoivat vääriä selityksiä Hänen teoistaan. Sen johdosta kun eivät uskoneet Jeesukseen. Hänen ollessa ristillä, ihmiset sanoivat: ”Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt; sillä hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika'.” Matt. 27:43. Jopa Jeesuksen ylösnousemuksen aamuna, kun sotilaat kertoivat papeille, miten enkeli kutsui Häntä ”Jumalan Pojaksi”, silti he eivät haluneet tunnustaa maailman Vapahtajaa ja neuvoivat sotilaita sanomaan, että kun he yöllä nukkuivat, opetuslapset tulivat ja varastivat Hänen ruumiinsa. Niin pitkälle epäilykset johdattavat ihmistä.

Kuinka vihollinen yrittää epäilyksillä voittaa ihmiset koetuksen aikana

Hän puhuttelee kiusauksen aikana: ”Sinä olet liian heikko ja kykenemätön voittamaan virheitäsi ja syntejäsi. Sinun ei kannata edes yrittää, koska sinä et pysty...” Näin saatanaa kylvää epäilyksiä, että ihminen menettäisi uskonsa ja ilman uskoa ihminen ei voi olla otollinen Jumalalle. Meidän tulee heittää kaikki epäilykset pois ja vastustaa niitä Jeesuksen avulla. Apostoli Paavali sanoo: ”Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.” Fil. 4:13. Meidän tulee uskoa, että Jeesus tekee meidät voittajaksi, niin se tapahtuu, uskomme mukaan.

Mikä muu on tarpeellista, että voittamme epäilykset koetuksen aikana?

”Siihen aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: ”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.” Matt. 11:25. Jumala ilmoittaa totuutensa nöyrille, jotka eivät pidä itseänsä viisaana ja tärkeänä. Nöyrällä mielellä he etsivät Herraa ja palvelevat Häntä uskollisesti. Koetuksissa, uskossa he katsovat Jeesukseen ja Hänen avullaan voittavat taistelussa.

”Jos Natanael olisi luottanut rabbien johtoon, hän ei milloinkaan olisi löytänyt Jeesusta. Itse katsomalla ja arvostelemalla hänestä tuli

opetuslapsi. Samoin on nykyään monen sellaisen laita, jota ennakkoluulo estää omaksumasta sitä, mikä on hyvää. Miten toisenlainen olisikaan tulos, jos hekin »tulisivat ja katsoisivat»!

Luottamalla inhimillisen arvovallan ohjaukseen ei kukaan voi päästä pelastavaan totuuden tuntuun. Natanaelin tavoin meidän on itse tutkittava Jumalan sanaa ja rukoiltava Pyhän Hengen valoa. Hän, joka näki Natanaelin viikunapuun alla, on näkevä meidätkin salaisessa rukouspaikassamme. Valon enkelit ovat lähellä niitä, jotka nöyrinä etsivät Jumalan johtoa.” AT. 121.

Ymmärrämme miten tärkeää on, että nöyrällä mielellä, ilman epäilyksiä ja ennakkoluuloja tutkimme Jumalan sanaa ja olemme aina yhteydessä Jumalan kanssa rukouksen kautta. Niin meidän uskomme kasvaa ja vahvistuu. Tiedämme, että lähestymme viimeisiä koetuksia, mutta luottakaamme Herraan. Hän on luvanut olla aina läsnä elämässämme Pyhän Hengen kautta. Hän taistelee puolestamme uskokaamme siihen ja pysykäämme rukouksen hengessä. Muistakaamme mitä on sanottu apostoli Johanneksen kautta. ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta.” Joh. 1:12, 13.

Meille on sanottu lohduttavia sanoja myös apostoli Jaakobin kautta: ”Veljeni, pitääkö pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaliset.” Jaak. 1:2-4.

Koetukset ovat hyvin tarpeellisia uskon elämällemme. Niiden kautta Jumala valmistaa meitä ikuisuutta varten. Sen vuoksi apostoli sanoo: ”Veljeni, pitääkö pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin...” Niiden kautta Herra puhdistaa luonteemme. Apostoli Paavalin kautta on sanoo tärkeitä sanoja: ”Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.” 1 Te 5:23 Jumala auttakoon meitä kaikkia, että kestämmme koetuksen aikana ja olisimme valmiit Jeesuksen tuloa varten. Aamen.

Vladimir Marinov

Oma identiteetti Jumalan Valossa

Kuka olen? Mikä erottaa minut muista? Ihmiset alkavat kysyä itseltään näitä kysymyksiä varhaisessa iässä ja saavat jonkin verran selkeyttä nuoruudessaan; ne kuitenkin kehittyvät edelleen. Jokaisella filosofien ja psykologien sukupolvella näyttää olevan omat käsityksensä identiteetistä.
(1)

Kumpi niistä kestää? Raamatussa meillä on pätevin neuvonantaja: Luojamme. Hänen Sanassaan jokainen voi löytää, havaita, ihmetellä ja hyväksyä itsensä. Kyse on kuitenkin myös siitä, että ympärillämme on muita ainutlaatuisia ihmisiä.

Mitä identiteetti oikein on?

Sana identiteetti tulee sanasta Lan "idem", joka tarkoittaa "tasa-arvoista, samaa". Inhimillinen identiteetti tarkoittaa mukautumista itsensä kanssa ja on ilmentymä ihmisen erilaisesta luonteesta. Jonkun tunnistaminen tarkoittaa sen tunnistamista erehtymättömästi.

Kuka olen?

Mikään peili ei näytä, mikä todella tekee ihmisen sellaiseksi: ajatukset ja halut, kiinnostuksen kohteet ja mieltymykset, temperamentti, lahjat ja taidot, kieli ja teot. Peili tuskin heijastaa toisten sosiaalisten, kokemusten ja vaikutteiden jälkiä. Peilikuva ei paljasta pelkoja ja huolia, toiveita ja suunnitelmia. Ratkaisevaa näyttää olevan se, mitä ei heti tunnisteta: temperamentti, luonne ja koko persoonallisuus. Haluamme määritellä identiteettiä ympäröivät termit.

Ymmärrämme, että temperamentti on "Ihmisen sisäinen kokemus ympäristöönsä vastauksena ja hänen käyttäytymisensä siitä johtuen."(2)

Luonne kuvaa ihmisen henkisiä ja emotionaalisia ominaisuuksia, jotka voivat olla synnynnäisiä tai hankittuja, määrittää hänen käyttäytymisensä ja muodostaa persoonallisuuden.(3)

Persoonallisuutta ja luonnetta käytetään usein keskenään. "Mutta on olemassa vain yksi malli, jonka mukaan ihmisen luonne muodostuu: Kristuksen luonne."(4)

Kaikkien ominaisuuksien summana ihmisen yksilöllisyys on ainutlaatuinen ja erehtymätön.(5) Kaikki nämä yhdessä virtaavat identiteettiin, joka myös kysyy: Mihin minä kuulun? Lyhyesti voidaan sanoa: Identiteetti on vastaus kysymykseen: "Kuka, mitä, miten ja missä olen?" "Jokaisella meistä on persoonallisuus ja identiteetti, jota ei voi alistaa kenellekään muulle. Jokainen on itsenäinen Jumalan luomus. Brief 92, 1895."(6) "Jumalalla on jokaiselle miehelle ja naiselle yksi Identiteetti, annettu yksilöllinen persoonallisuus."(7)

Mitä Raamattu sanoo identiteetistämme?

Raamatun ensimmäisillä sivuilla opimme tärkeimmät asiat identiteetistämme: "Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi..." 1. Moos. 1:27. Olemme Jumalan luomus, jonka taivaallinen Isämme on suunnitellut, lahjoittanut ja varustanut. Voimme rukoilla kuningas Daavidin kanssa: "Minä kiitän sinua siitä, että olen tehty ylen ihmeellisesti;..." Ps. 139:14

Olemuksemme on juurtunut Jumalan suunnitelmaan. Riippumatta eroista, joita tunnemme ja meillä on, kaikki ihmiset ovat samanarvoisia. Jumala ei aikonut luokitella ihmisiä rodun, ihonvärin tai sukupuolen perusteella. Millaisena kuvittelet Aadamin ja Eevan? Kyllä, ne olivat täydellisiä. Mutta mitä se tarkoittaa? Eikö jokaisella iällä ja jokaisella kansallisuudella ole oma käsityksensä täydellisyydestä ja he ovat vaarassa rakentaa muureja ja sulkea pois ne, jotka eivät vastaa oletettua ihannetta? Ihminen katsoo liikaa ulkonäköä, mutta "...HERRA näkee sydämen". (1. Samuel 16,7) Siksi ihmisten ei pitäisi etsiä identiteettiä erillään sisäisistä arvoistaan, ei itsestään eikä muista. Tämä todistus todistaa, että identiteettimme koskee sisäistä olemustamme: "Olkoon he epämuodostuneet, sairaita ja... (fyysisesti vammaisia) maallisessa elämässään, heitä herätetään kuolleista täydellisenä terveenä. Ja kuitenkin muuttuneessa ruumiissa heidän identiteettinsä säilyy täysin."(8)

Ensimmäiset ihmiset menettivät täydellisyytensä, synnittömän identiteettinsä syntiinlankeemuksen myötä. Identiteetti, jonka Jumala on tarjonnut ihmisille siitä lähtien, sisältää synnin anteeksiannon ja syntiä vastaan taistelevan elämän. Kaikki ihmiset kantavat yhä sisällään jotakin "Jumalan kuvasta". Jumalan identiteettiin kuuluu hänen vapaa tahtonsa ja

kyky tehdä päätöksiä. Samoin mielikuvitus ja luovuus liittyvät läheisesti luomiseen. Jopa ihmiset, jotka perustavat elämänsä muihin maailmankatsomuksiin, säilyttävät nämä identiteettiipiirteet. He kuitenkin unohtavat Jumalan lähteensä.

Kykymme ja taitomme, kokemuksemme ja tehtävämme, elinympäristömme ja ympärillämme olevat ihmiset, avioliitto ja perhe, fyysinen kuntomme ja muut yksityiskohdat vaikuttavat ja muokkaavat identiteettiä. ”Ja voimavaikutukset ovat moninaiset, mutta Jumala, joka kaikki kaikissa vaikuttaa, on sama. Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi.” 1 Kor. 12:6, 7. Venäläinen kirjailija Dostojevski tunnusti: ”Ihmisen rakastaminen merkitsee hänen näkemistä sellaisina kuin Jumala on tarkoittanut hänen olevan.”(9) ”Ihmisen rakastaminen merkitsee hänen näkemistä sellaisina kuin Jumala on tarkoittanut hänen olevan.”(10) Voimme sanoa käskyn hengessä: ”...rakasta niin kuin itseäsi.” (11) Voit rakastaa itseäsi vain, kun näet itsesi sellaisena kuin Jumala on tarkoittanut sinun olevan.

Identiteettimme kristittyinä tulisi kehittyä Raamatun valossa, koska: ” Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa.” 2 Tim. 3:16. ”Kristity kehittää pyhitetyn luonteen ja Pyhä Henki vaikuttaa hänen tekoihinsa ja tunteisiinsa.” The Signs of the Times, 6. August 1912.

Yhteenvetona voimme sanoa kristillisestä identiteetistämme:

Kaikki ihmiset ovat Jumalan luomia.(12) Mutta meitä kutsutaan olemaan enemmän: voimme tunnustaa, että olemme Jumalan omaisuutta ja uutena luomuksena(13) hänen lapsiaan(14) kääntymyksemme(15) myötä. Olemme syntisiä, jotka ovat anteeksiannettuja,(16) kun kutsumme Jeesusta ystäväksemme(17) ja tulemme lunastuksi hänen kauttaan. Toisille me olemme "suolaa ja valoa"(19), "Jumalan lähettäjiä"(20) ja "Kristuksen kirje".(21) Taivaan kansalaisina,(22) olemme ne, jotka odottavat Jeesuksen paluuta(23) ja toivovat iankaikkista elämää.(24)

Olemme Jumalan rakastamia,(25) toivottu(26) ja arvokkaita taivaalliselle Isällemme.(27)

Sukupuoli-identiteetti

Kaikki liioiteltu muuttuu nopeasti epätasapainoksi. Tällä hetkellä monien ihmisten on vaikea löytää identiteettiään, varsinkin kun on kyse sukupuolesta. Aihe vie paljon tilaa mediassa, yhteiskunnassa ja lastenkasvatuksessa. Emme yritä tässä selvittää ongelmaa lääketieteellisesti tai psykologisesti. Sen sijaan meidän pitäisi noudattaa lähes 3000 vuotta vanhaa neuvoa: ”Kysy kuitenkin ensin, mitä Herra sanoo.” 1 Kun. 22:5. Kun ensimmäiset ihmiset lähtivät Jumalan kädestä, heidät havaittiin ”erittäin hyviksi”.(28) Aadam ja Eeva, mies ja nainen, olivat koko olemuksellaan täydellisiä. Olivatko he onnellisia? ”Kaikki, mitä Jumala loi, oli täydellistä ja erittäin kaunista tässä maailmassa, jossa Aadamin ja Eevan oli tarkoitettu olla onnellisia...”(29)

Mies-identiteetin kehittäminen näyttää yhä vaikeammalta, tai tietää miltä se saattaa näyttää. Pehmeä vai macho? Yhteiskuntamme toimii äärimmäisyyksien ja kliseiden kanssa. Joskus sukupuolten välillä on veitsenteräviä rajauksia, jolloin kaikki erot kumotaan. Nuoret kärsivät yhä enemmän henkisesti ja fyysisesti itsensä löytämisprosessissaan ja heillä on esimerkiksi syömishäiriö.(30) Vanha tieto vahvistuu nykyään: pojat ja tytöt kehittyvät hyvin eri tavalla.(31)

Jumala antoi meille sanansa: ”tiedon ja taidollisuuden nuorille.” Snl. 1:4. Raamattu kumoo ajatuksia, jotka yleensä tunnistavat pojat ja miehet. Kova, tunteeton, impulsiivinen, aggressiivinen, vastuuton, velvollisuuksia unohtava – siitä voi tulla ”täysi mies” maailman silmissä. Mutta Raamattu ei kuvaile tällä tavalla ”Jumalan sydämen mukaista miestä”. 1. Samuelin 13:14 mukaan näemme, että Saulin valtakunta ei kestä. Jumala valitsi ”oman sydämensä mukaisen miehen”, koska Saul ei pitänyt Jumalan käskyä. Jumalan oman sydämen mukainen ihminen on se, joka tottelee Jumalaa! Tämän pitäisi olla poikiemme etsimä identiteetti: että heistä tulee Jumalan sydämen mukaisia miehiä! ”...Ole luja ja ole mies. Ja noudata Herran, Jumalasi, määräyksiä, niin että vaellat hänen teitensä...” 1 Kun. 2:2, 3. Mitä pojat oikein voivat oppia? Sävyisyys ja nöyryys,(32) jotta ”...kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään.” Ef. 4:13.

”Kaikkia henkisiä ja fyysisiä voimia tulee harjoitella aktiivisesti, jotta nuorista kasvaa vahvoja ja tasapainoisia miehiä ja naisia.” The Signs of

Ole onnellinen, että olet nainen

Menneisyyteen ja nykyisyyteen on ominaista naisten sortaminen. Työkyvyttömyydestä ja oikeuksien puutteesta arvottomuuden ymmärtämiseen perhe-elämän epäoikeudenmukaisuuteen, työmarkkinoilla ja joskus myös yhteisössä riittää monen naisen kokemus ja tunteet. Tytöt etsivät edelleen ohjeita, kyselevät arvoista ja haaveilevat onnellisesta elämästä. Kysyin seurakunnan eri-ikäisiltä tytöiltä ja naisilta: ”Kuka on koskaan ajatellut: ’Oi, jospa olisin ollut poika!’?” Melkein kaikki ilmoittautuivat! Näen tässä myös seurakunnan vastuun. Tytöt haluavat, että heille sanotaan: ”Jumala loi sinut tytöksi. Tule iloiseksi naiseksi! Hyväksy itsesi!” Kuulostaa kivalta. Miehet yleensä sanovat tämän ja unohtavat: Nainen löytää itsensä vastineeksi kristillisessä ymmärryksessä vain silloin, kun miehet antavat hänen olla onnellinen nainen! Kenelläkään ei tulisi mieleen neuvoa poikaa: ”Tunnista itsesi intensiivisesti naisen kanssa - ollaksesi hyvä mies!” Toisaalta tytöillä ja naisilla on usein paineita näyttää mahdollisimman miehiltä, jos he haluavat tulla hyväksytyiksi, menestyneiksi ja tunnustetuiksi. Me naiset olemme erityisiä ja arvokkaita, luotuja monilla kyvyillä, lahjoilla ja mahdollisuuksilla - henkisesti ja fyysisesti, mielikuvituksella ja unelmilla, empatialla, tunteilla ja huumorilla, kyvyllä tehdä hyviä päätöksiä ja seurata Jumalan polkua. Jeesus haluaa meidän tunnustavan tehtävämme, olla luovia, ottamaan vastuu ja saavuta menestystä. Voimme olla kiitollisia ja löytää identiteettimme Kristuksessa. Hän on Luojamme, Kumppanimme, Ystävämme ja Pelastajamme. Vapahtaja antaa meille identiteetin, jonka avulla voimme olla iloisia.

E.G.White kirjoitti aviomiehille: ”Vaimollasi on yhtä suuri oikeus mielipiteeseensä kuin sinullakin. Avioliitonne ei tuhoa hänen identiteettiään. Hänellä on henkilökohtainen vastuu.” ”Anna hänelle mahdollisuus harjoitella taitojaan. Älä yritä muuttaa hänen mieltään negatiivisella tavalla ja muotoilla hänen arvostelukykynsä uudelleen, kunnes hän menettää henkisen identiteettinsä.”

Älä koskaan unohda: Olet upea ajatus Jumalasta. Jeesus haluaa viettää kanssasi ikuisuuden. Uskalla kehittyä naisena perheessäsi ja ympäristössäsi, jonka Jumala on suunnitellut sinusta. Pidä kiinni

Kristuksesta joka tilanteessa, koska Hän antaa sinulle identiteettiisi Hänen lapsenaan!

Ei tasa-arvoinen, mutta yhtäläinen "... mieheksi ja naiseksi" (1. Moos. 1:27)

Aadam ja Eeva, Jumalan kuvaksi luodut, molemmat kantoivat jumalallisuuden piirteitä. Vain ihmisen lankeemus tuhosi harmonian ja loi repeämän. Jos Jumala loi naiset ja miehet vastakkain, niin molemmat voivat tavata tasavertaisina! Kun puhumme sapattikysymyksestä ja terveydenhuollon uudistuksesta: menemme Eedenin puutarhaan!, sitten myös sukupuolisuhteisiin: menemme Eedenin puutarhaan! Katsokaa, kuinka rakastavasti Jumala ajatteli miehen ja naisen väliseen suhteeseen! Toteuta tämä Jumalan tahto – ja voit saada palan taivasta maan päällä tänään!

"Eeva luotiin Aadamin kyljen kylkiluusta. Tämä merkitsi sitä, että hän ei saanut hallita häntä päänä eikä tulla hänen jalkojensa alle alempiarvoisena, vaan hänen tulisi seisoa hänen rinnallaan tasa-arvoisena, hänen rakastamana ja suojelemana. Osa miehestä, luo hänen luustaan ja liha hänen lihastaan, hän oli hänen toinen minänsä."(34)

"Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa." Gal. 3:28. Miehet ja naiset eivät ole samoja - vaan tasa-arvoisia, ei tylsän samanlaisia - mutta mielenkiintoisesti erilaisia, eivät irrallisia toisistaan - mutta täydentävät toisiaan. Olemme ainutlaatuisen erilaisia - siksi: "Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi." Roon. 15:7.

Jumala loi miehen ja naisen – miksi tämä kaksijakoisuus?

"...Mieheksi ja naiseksi hän loi heidät." (1. Moos. 1, 27) Mies tai nainen eivät yksin voi heijastaa Jumalan kuvaa sen täydellisyydessä. Molemmat ovat välttämättömiä täydentääkseen toisiaan ja tullakseen Jumalan kuvaksi eroavaisuuksiensa kautta. Kyse on vähemmän fyysisistä eroista, vaan pikemminkin koko henkisestä alueesta. Naiset eivät ole miehiä, joilla on lisätehtävä synnyttäminen. Jumala loi naisen

kokonaisuudessaan (ajattelevan, tuntevan, toimivan...) aivan yhtä ainutlaatuiseksi kuin miehen - ei vähemmän arvokkaana. Ne, jotka arvostavat itseään, tietävät, mikä auttaa muita. Tämä tieto auttaa olemaan empaattinen ja on välttämätöntä, jotta rakkaus toteutuu rakkauden teoilla, kuten Johannes kirjoittaa: ” Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusikin menestyy.” 3 Joh. 1:2. Auttakaa toisianne kehittämään identiteettiänne Jumalan valossa ja löytämään ainutlaatuisia persoonallisuuksianne. Aamen.

Ines Myller

Huomautuksia::

1 See <https://www.philomag.de/lexikon/identitaet> downloaded on: 3.10.23

2 <https://www.wortbedeutung.info/Temperament/> downloaded on: 3.10.23

3 See <https://www.wortbedeutung.info/Charakter/> downloaded on: 3.10.23

4 E.G. White, *Advent Bible Commentary*, volume 6, p. 1098.

5 See <https://www.values-academy.de/individualitaet/> downloaded on: 3.10.23

6 E.G. White, *Letters and Manuscripts — Volume 10 (1895)*

7 E.G. White, *Letters to Young Lovers*, 1987, p. 48.

8 E.G. White, *Last Day Events*, p. 295.

9 <https://www.apophorismen.de/zitat/150308> accessed on: 5.10.23.

10 See Mathew 22:39.

11 E.G. White, *Mind, Character and Personality*, volume 2, p. 573.

12 See Psalm 139:14.

13 See 2 Corinthians 5:17.

14 See Luke 15:7.

15 See 1 John 3:1.

16 See Titus 2:11, 12.

17 See John 15:14.

18 See Ephesians 1:7.

19 See Mathew 5:13, 14.

20 See 2 Corinthians 5:20.

21 See 2 Corinthians 3:2.

22 See Philippians 3:20.

23 See 2 Peter 3:13.

24 See Titus 1:2.

25 See Jeremiah 31:3.

26 See Psalm 139.

27 See Isaiah 43:4.

28 See Genesis 1:31.

29 E.G. White, *The Truth about Angels*, p. 53.

30 See

<https://de.statista.com/themen/10246/essstoerungen/#topicOverview> on: 8.10.23.

31 *Central German newspaper*, 08/12/2006, p. 11.

32 See Mathew 11:28, 29.

33 E.G. White, *Mind, Character and Personality*, volume 1, p. 188.

34 E.G. White, *Letters to Young Lovers*, 1987, p. 11.

Vahva seurakunta

"Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin samanne kutsumuksen armo vaatii, kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä; yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olettekin kutsutut yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; yksi Herra, yksi usko, yksi

kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa. Mutta itsekullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan." Ef. 4:1-7.

Nämä Paavalin sanat osoittavat meille selvästi, missä Jeesuksen seurakunnan vahvuus on. Ensiksi jokaisen jäsenen täytyy olla tietoinen siitä, mihin hänet on kutsuttu. Jumalan seurakunta ei ole mitään itsetarkoitussyhdistys, jossa jokainen ajaisi omia etujaan. Jokainen jäsen on kutsuttu täyttämään Jumalan tarkoitusta ja olemaan maailmalle esimerkkinä. Neljä erityistä ominaisuutta ovat edellytyksenä tämän pyhän kutsumuksen täyttämiseen: rakkaus, sävyisyys, nöyryys ja kärsivällisyys. Paavali sanoo: "Vaeltakaa rakkaudessa". Se merkitsee jokaiselle seurakunnan jäsenelle jättäytymistä Jumalan johtoon, niin että siitä on koko seurakunnalle hyötyä. Sillä sen tulee esittää Kristuksen ruumista näkyvästi.

Jos ajattelemme omaa kehoamme, niin se on terve ja vahva vain silloin, kun kaikki elintoiminnot ovat tasapainossa ja kaikki elimet täyttävät omat tehtävänsä. Missä oli Vapahtajan elämän parantava vaikutus syntisen ihmiskunnan keskellä? Se oli Hänen sävyisässä, nöyrässä ja kärsivällisessä työskentelyssään, jota Hän päivittäin suoritti rakkaudesta Jumalaan ja ihmisiin ilolla ja kiitollisuudella. Hänen menestyksensä näkyi siinä, että ihmiset, jotka pyysivät Hänen apuaan, paranivat sairauksistaan ja synneistään. Tällainen hyvän voiman vaikutus tulisi olla myös seurakunnalla. Se on kutsuttu viemään pelastusta kadotettuun maailmaan. Tämä työ voi tapahtua vain todellisen kristillisen rakkauden, yksimielisyyden hengen vaikutuksesta jumalallisessa sydämen rauhassa, jossa jokaiselle seurakunnan jäsenelle annetaan hänelle kuuluva kunnioitus.

Jeesus on seurakunnan pää. Yksin Hänessä meidän toivomme on lujasti perustuneena. Hänen voittonsa synnistä ja kuolemasta on meidän voittomme. Hänen tuleva valtakuntansa on meidän päämäärämme, jonka voimme saavuttaa vain Hänen kauttaan. Hänen uskonsa on meidän uskomme, joka antaa meille voimaa, jolla voimme voittaa maailman. Tämän toivon ykseydessä on meitä kannattava perustus, joka kestää tämän maailman myrskyt. Tällainen seurakuntarakennus ja sen kutsumus on yhdessä hengessä, yhdessä toivossa, yhdessä Herrassa, yhdessä uskossa, yhdessä kasteessa, yhdessä Jumalassa ja meidän kaikkien Isässä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa.

Mutta mitä olisi seurakunta ilman Kristuksen armolahjoja? Sitä voisi verrata vain yhdistykseen, jollaisia maailmassa on tuhansia, jotka ajavat tiettyjä asioita. Mutta Jumalan seurakunta on joukko maailmasta kutsuttuja ihmisiä, joille Jumala antaa eri virkoja ja niitä vastaavia armolahjoja tiettyä tarkoitusta varten. "Ja hän antoi muutamia apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arappelissa ja eksytyksen kavalissa juonissa." Ef. 4:11-14.

Seurakunnan vahvuus on sen päämäärään pyrkimisessä, jossa kaikki jäsenet vaikuttavat yhteisymmärryksessä niiden kanssa, jotka ovat virkansa puolesta vastuussa seurakunnan hyvinvoinnista ja sen tehtävän, maailmanlähetyksen, täyttämistä. Siinä vain yksi on meidän Mestariimme, Kristus. Mutta me olemme keskenämme veljiä. Niin kauan kuin jokainen jäsen ja jokainen viranhaltija on tietoinen riippuvuudestaan Jumalasta, Jumala voi johtaa seurakuntaa Pyhän Hengen voiman kautta. Sitten siitä lähtee jumalallinen vaikutus, niin että syntiset tulevat vakuuttuneiksi ja kääntyvät Herran puoleen. Uhrivalmius, anteliaisuus, sisarusrakkaus ja yleinen rakkaus kaikkia kohtaan, vieraanvaraisuus, lähetys- ja rukousinto sekä valmius kärsiä totuuden puolesta, ovat vielä merkkejä vahvasta kristillisestä seurakunnasta.

Miten yksittäiset palat sopivat yhteen.

Vaikka Pyhä Henki täydydessään ilmeni apostolien aikaan merkkeinä ja ihmeinä eri seurakunnissa, seurakunta ei tullut toimeen ilman organisaatiota. Aluksi se oli yksinkertaista, mutta vastuunkantajille raskasta. He olivat laiminlyöneet evankeliuminjulistuksen innossaan huolehtia köyhien leskien tarpeista. Kun se huomattiin, ongelmaa ruvettiin hoitamaan. Jotta tämä ei olisi hidastanut Jumalan sanan levitystä, asetettiin viisaita, Pyhän Hengen täyttämiä, miehiä hoitamaan tätä tehtävää.

Apostolinen seurakunta

Pyhä Henki vaikutti voimalla tässä seurakunnassa. Päivittäin tuli uusia ihmisiä tähän seurakuntaan. He olivat "yksi sydän ja yksi sielu". Apt. 4:32. "Pyhän Hengen voimalla yksimielisesti työskennelleiden apostolien viisaalla johdolla työ, joka oli annettu evankeliumin sanansaattajille, edistyi nopeasti. Seurakunta suureni jatkuvasti, ja tämä jäsenmäärän kasvu merkitsi johtajille yhä suurempaa vastuuta, Kukaan yksityinen henkilö tai edes mikään yksityinen ryhmä ei voinut jatkaa tämän vastuun kantamista yksinään vaarantamatta seurakunnan tulevaa menestystä. Velvollisuudet, joita muutamat harvat olivat hoitaneet niin uskollisesti seurakunnan alkupäivinä, oli nyt jaettava useampien kesken. Apostolien oli nyt otettava tärkeä askel evankelisen järjestyksen täydellistämiseksi seurakunnassa luovuttamalla muille osan niistä velvollisuuksista, joita he olivat tähän asti hoitaneet itse.

Kutsuessaan uskovat koolle apostolit saivat Pyhältä Hengeltä ohjausta seurakunnan kaiken työvoiman paremmaksi organisoinniksi. Oli tullut aika, apostolit totesivat, vapauttaa seurakunnan hengelliset johtajat köyhien avustamiseen liittyvistä tehtävistä ja muista samantapaisista velvollisuuksista, niin että he olisivat vapaat viemään eteenpäin evankelioimistyötä." ApT. s. 69.

Me näemme tästä, miten tärkeää on jakaa taakkoja, jotta seurakunnan työ, erityiseen tehtäväänsä keskittyminen, helpottuisi toimivan organisaation kautta, niin että jokainen jäsen kantaa oman vastuunsa. Järjestys ja organisaatio vahvistavat seurakuntaa. Vihollisen on vaikeata tunkeutua seurakuntaan, joka on varuillaan ja pitää ylhäällä Jumalan käskyjä.

Itsekkyyden voittaminen

Yksittäisten seurakunnan jäsenten itsekkyyys voi heikentää koko seurakuntaa ja saattaa sen huonoon valoon. Itsekkäille ei ole oikeastaan paikkaa seurakunnassa. Heistä tulee syöpäkasvain, ja he voivat tuhota koko ruumiin. Itsekkäille ei tule antaa tilaa itsensä toteuttamiseen seurakunnassa. Se joka vaatii itselleen valtaa ja arvovaltaa, ylittää oikeutensa. Valtaa ja arvovaltaa tarvitaan, mutta seurakunta on kutsuttu palvelemaan. Jeesus itse ilmaisi sen seuraavasti: "Mutta Jeesus kutsui

heidät [opetuslapset] tykönsä ja sanoi: 'Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne, ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne; niinkuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä." Matt. 20:25-28.

Itsekäs ihminen on kiinnostunut vain omista eduistaan ja elää toisten kustannuksella. Jos jollakulla ilmenee itsekkyyttä seurakunnassa, hän tarvitsee perusteellista opetusta evankeliumin mukaan, kunnes hän osoittaa sydämen kääntymystä. Itsekkäälle täytyy asettaa epäitsekäs Vapahtaja silmien eteen, jotta hän tunnistaisi tilansa ja heittäytyisi katuvaan Jeesuksen käsivarsille, Hänen, joka voi hänet itsekkyydestä vapauttaa. Kyseessä on seurakunnan tila; se on vahva epäitsekkäässä palveluksessa maailman ihmisten hyväksi, eikä itsekäs ihminen löydä sieltä paikkaansa.

Todistusaarteista 1. osasta luemme s. 191 seuraavan otsikon alta "Itsekkyyden rutto": "Synti, jota eniten ja laajimmin hellitään, ja joka erottaa meidät Jumalasta ja joka saa aikaan niin paljon tarttuvaa hengellistä epäjärjestystä, on itsekkyyys. Ilman kieltäymyksiä ei voida palauttaa Herralle mitään. Itsestämme emme voi tehdä mitään, mutta Jumalan vahvistamina me voimme elää ja tehdä hyvää muille ja siten välttyä itsekkyyden pahasta. Meidän ei tarvitse välttämättä lähteä pakanamaille ilmaistaksemme halua uhrata kaikki Jumalalle hyödyllisenä ja epäitsekkäänä elämänä. Meidän tulee tehdä niin kotipiirissä, seurakunnassa, kanssaihmistemme ja työtovereittemme parissa. Jokapäiväinen elämä on juuri se paikka, missä tulee kieltää oma minä ja alistaa se. Paavali saattoi sanoa: 'Minä kuolen joka päivä.' Oman minän kuolettaminen elämän pikkuasioissa se tekee meistä voittajia. Meidän tulee unohtaa itsemme halutessamme tehdä hyvää muille. Monilta puuttuu kouraantuntuvasti rakkautta toisiin. Sen sijaan että uskollisesti suorittaisivat velvollisuutensa, he etsivät ennemmin omaa mukavuuttaan."

Sosiaalisen yhteistoiminnan periaatteet

Sosiaalisen käyttäytymisen ylin periaate on auttaa hätään joutunutta ihmistä. Tämä sanoma näkyy koko Raamatussa punaisena lankana.

Patriarkat ja profeetat esittivät ja elivät sitä. Kun Jeesus tuli meidän syntiseen maailmaamme, Hän käänsi tässä suhteessa ihmisten sosiaalisen käyttäytymisen pääläelleen. Valtavassa Jumalan Hengen vaikuttamassa virkaanastujaispuheessaan, vuorisarnassa, Hän ilmaisi valtakuntansa periaatteita sanoen meille: "Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi'. Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin. Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille siitä on tuleva? Eivätkö publikaanitkin tee samoin? Ja jos te osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin? Olkaa siis te täydelliset,' niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on." Matt. 5:43:48.

Kuinka vahva seurakunta olisikaan, jos se toimisi tämän periaatteen mukaan edes omassa keskuudessaan! Kaikki, jotka antavat tuloistaan rehellisesti täydet kymmenykset, saavat kokea Jumalan runsaan siunauksen aineellisissa asioissa. Mutta kuinka paljon enemmän me voisimmekaan tehdä omien veljemme ja sisartemme hyväksi, jos olisimme enemmän kiinnostuneita heidän hädästään. Sosiaaliseen yhteistoimintaan kuuluu se, että tiedämme enemmän toisistamme, jotta voisimme auttaa täsmällisesti todellisessa köyhyyydessä.

Käytännöllisiä neuvoja

Suurin hätä aiheutuu ihmisten synnillisestä käyttäytymisestä. Tällä alalla meiltä vaaditaan paljon kristittyinä. Jumala on uskonut meille sanoman, miten synninsairaat ihmiset voivat saada pelastuksen. He tarvitsevat erityisesti meidän rakkauttamme, joka ei vaadi itselleen mitään, ei nuhtele eikä tuomitse eikä ole kylmä ja sydämetön. Meidän Vapahtajamme on esittänyt tätä meille koko elämäntyönsä ajan maan päällä ja puhunut siitä: "Ihmisen Poika ei tullut ihmisten sieluja hukuttamaan vaan pelastamaan." Luuk. 9:56. (Uusi raamatunkäännös, vanhasta ei löytynyt ko. paikkaa.) Seurakunnan palvelijoilla sekä kaikilla jäsenillä on tässä raskas vastuu. Jokaisella on tehtävänä valvoa veljiensä ja sisartensa pelastusta. Se merkitsee jatkuvaa huomiota, valvomista ja tarkkaavaisuutta. Myös meillä on erilaisia ongelmia - ongelmia perheen, talouden, työn ja terveyden kanssa - ja niistä vaikeimpia ovat sielulliset ja ihmissuhdeongelmat. Ei ole helppoa löytää seurakunnasta oikeaa

kuuntelijaa näille kaikille ongelmille. Me tarvitsemme ensisijaisesti Jeesusta, mutta sen lisäksi myös luotettavaa sielunhoitajaa, jonka kanssa voimme puhua joutumatta vaaraan, että koko seurakunta puhuu asioistamme pian.

Todistusaarteista 1. osasta luemme luvusta "Veljesi vartija", sivulta 23: "Minä näin, että vihollinen toimii innokkaasti tuhotakseen sieluja. Riveihimme on ilmaantunut itsekorotuksen mieltä; nöryyttä on oltava enemmän. Mielen riippumattomuudelle annetaan liian paljon sijaa sanansaattajien keskuudessa. Tästä on luovuttava, ja Jumalan palvelijoiden on vetäydyttävä yhteen. Liian paljon on kysely: 'Olenko minä veljeni vartija?' Enkeli sanoi: 'Kyllä, sinä olet veljesi vartija. Sinun pitäisi tarkaten huolehtia veljestäsi, ajatella hänen parastaan ja suhtautua häneen ystävällisesti ja rakastavasti. Liittykää yhteen, liittykää yhteen!' Jumala halusi ihmisen olevan avosydäminen ja rehellinen, teeskentelemätön, sävyisä, nöyrä ja vaatimaton. Tämä on taivaan periaate; Jumala määräsi niin. Mutta heikko ihmispoloinen on valinnut itselleen jotakin muuta - oman tiensä kulkemisen ja oman mielensä tarkan noudattamisen."

Rakkaat veljet ja sisaret, jokainen salattu synti, jota me rakastamme ja vaalimme, heikentää seurakuntaa. Jos vain yksikin ruumiin jäsen irrottautuu erilleen ja vaalii syntisiä haluja ja toiveita, niin kaikki jäsenet kärsivät. Minun harras toiveni on: älkää aiheuttako harmia tai loukatko koskaan sisarta tai veljeä. Ajatelkaa, että jos niin käy, siitä voi jäädä haavoja, jotka eivät ikinä parannu täysin. Vaikka synti olisikin annettu anteeksi, seurauksia ei voi pyyhkäistä pois.

"Vain työtä tekevä seurakunta on vahva seurakunta. Sen jäsenet kantavat henkilökohtaista vastuuta ja ponnistelevat osaltaan seurakunnan vahvistukseksi, rohkaisuksi ja rakennukseksi. Sellaiset uskovat kasvattavat vaikutustaan ja lisäävät ponnistuksiaan tehden iloisesti kaiken voitavansa työn joka haarassa. Totuus leviää, kun elävät, toimivat työntekijät suosittelevat sitä henkilökohtaisin ponnisteluin, jotka ovat hurskauden ja todellisen pyhyiden kauneuden leimaamia." RH. 22.10.1914.

Tehkäämme yksilöinä ja seurakuntana kokosydäminen päätös antaa Jumalan Pyhän Hengen kautta asua meissä ja täyttää tarkoituksensa, ja kaikesta tulkoon kunnia Hänen nimelleen! Aamen.

Ignaz Hirschner

Kristus meidän vanhurskautemme käytännössä

"Että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niin kuin tähdet maailmassa." Fil. 2:15.

Jumalan tarkoitus syntisessä maailmassa elävän kristityn suhteen on, kuten eilisessä lukemisessa olimme, heijastaa täydellisesti Jeesuksen kuvaa omassa vaikutuspiirissään. Tämä on korkeampi päämäärä, kuin mitä ihmiskunta ilman jumalallista apua voi millään todennäköisyydellä saavuttaa. "Jumalan ihanne lastensa suhteen on korkeampi kuin mihin jaloinkaan inhimillinen ajatus yltää. Hän haluaa, että meidän ymmärryksemme on selkeä, meidän olemuksemme miellyttävä ja meidän rakkautemme ylitsevuotava. Silloin rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi virtaa meistä ja on siunaukseksi kaikille, joiden kanssa olemme kosketuksissa. Meidän sieluamme ympäröivä ilmapiiri on virkistävä." RH teoriassa saatamme tietää, mitä se merkitsee, ja hyvin todennäköisesti olemme lukeneet, että saavuttaaksemme tämän ihanteen tarvitsemme uskoa, joka "toimii rakkauden kautta ja puhdistaa sielun". Se tapahtuu, kun Jeesus kolkuttaa meidän sydämemme ovella; sitten Hän tulee sisälle ja aterioi meidän kanssamme meidän sisällämme asuvan Pyhän Hengen kautta. Hän karkottaa meidän sielustamme kaiken, mikä on ristiriidassa Hänen luonteensa kanssa. Hän pyyhkii pois meidän syntimme, jotka pimensivät menneisyytemme, vaihto, mitä Raamattu kutsuu vanhurskauttamiseksi. Kun me otamme henkilökohtaisesti uskon kautta vastaan Jeesuksen uhrin ristillä, silloin olemme turvassa Hänessä; me hyväksymme oman kuolemamme Hänen kuolemassaan ja näemme Hänen ylösnousemuksessaan sen uuden elämän, jonka Hän haluaisi meillekin antaa.

Sen tunteminen, että anteeksianto on todellisuutta, ottaa pois suuren taakan meidän sielultamme. Me olemme todella vapaita! Mikä kiitollisuus täyttääkään sielun! Jeesus kuvasi tätä vapautusta vertauksessa miehestä, joka oli saanut anteeksi kymmenen tuhannen leiviskän velan – valtava määrä, jota edes sen ajan rikkaat eivät olisi pystyneet maksamaan. Matt. 18:24. Tämän tulisi antaa meille varmuus siitä, että riippumatta meidän

menneisyydestämme Jeesus ottaa meidän taakkamme pois. Eikä ihme vielä siihen pääty. Siitä hetkestä lähtien Hän odottaa, että me annamme Hänen asua meissä ja johtaa meidän ajatuksiamme, sanojamme ja tekojamme. Raamattu kutsuu tätä pyhitykseksi, prosessiksi, jonka kautta Jeesus säteilee meistä kaikkiin, jotka ympäröivät meidät.

Mikä meidän osuutemme on siinä? Päättää ottaa Jeesuksen vanhurskauden vaate vastaan; ajan ja harjoituksen myötä meille tulee tavaksi kuunnella jokaista ajatusta, jonka Pyhä Henki meille antaa oman tunnon kautta ja toimia sen mukaan. Vaikka ratkaisut päivittäisen elämämme kaikilla alueilla liittyvät siihen, otammeko vastaan vai hylkäämmekö sen vanhurskauden, jonka Jeesus tahtoo meissä nähdä täydellisenä, tarkastelkaamme kuitenkin lähemmin muutamia alueita, jotka ovat meille usein tiedostamattomia.

Kiusaus itsensä puolusteluun

Todellinen kristinusko sellaisena, kuin se Raamatussa on opetettu (vastakohtana sille kristinuskolle, jota nimikristityt yleensä harjoittavat), antaa meille vastenmielisyyden käyttää pakkoa tai väkivaltaa. Näin Jeesus ja Hänen seuraajansa opettivat ja itse toimivat. "Vanhurskaan te olette tuominneet ja tappaneet; hän ei vastusta teitä." Jaak. 5:6. "Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa... rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat." Matt. 5:39,44

Ensisijaisesti ajatteleamme, että tämä periaate liittyy sotapalvelukseen ja niin varmaan onkin. Mutta tämä periaate on yhtä käyttökelpoinen meidän päivittäisessä elämässämme, missä meillä on jatkuvasti tilaisuuksia heijastaa Jeesusta elämämme kautta perheenjäsenillemme, työtovereillemme ja uskonveljillemme ja -sisarillemme. Miten se ilmenee? Selkeänä ymmärryksenä, rakastettavana olemuksena, rakkautena ja virkistävänä ilmapiirinä, joka säteilee kaikille ympärillämme oleville, kuten edellä kuvattiin.

Meidän täytyy huomata, että kun yritämme päästä mihin hyvänsä hyvää päämäärään, niin kärsimättömyydellä, kiukulla, pelottelulla, manipulaatiolla ja hyökkäävyydellä on yhtä vähän sijaa kristityn elämässä kuin kapinalla, väkivaltaisuudella ja murhalla. Jeesus haluaisi vaatettaa meidät vanhurskaudellaan meidän omaksi pelastukseksemme ja

todistukseksi toisille, mutta Hän ei voi meitä pukea, jos me haluamme käyttää vääriä toimintatapoja. Ja niin kuin uskollisuus pienissä asioissa valmistaa meitä uskollisuuteen suurissa asioissa, samoin se, kun vastustamme kiusausta olla kärsimättömiä ja epäkohteliaita, valmistaa meitä sielussamme asuvan Pyhän Hengen voiman kautta vastustamaan kiusausta langeta pahempiin synteihin.

"Kristus antoi elämänsä meille esimerkiksi, ja me tuotamme häpeää Hänelle, jos me pahastumme jokaisesta loukkauksesta, oli se sitten kuviteltu tai todellinen. Se ei ole mikään todiste jalosta luonteenlaadusta, jos me olemme valmiit puolustelemaan itseämme ja pitämään kiinni omasta arvokkuudestamme. Meidän olisi parempi sata kertaa kärsiä syyttömänä kuin haavoittaa sieluamme koston hengellä tai antaa vapaus kiukullemme. Jumalalta voimme saada voimaa. Hän voi auttaa. Hän voi antaa armoa ja jumalallista viisautta. Kun pyydät uskossa, sinä saat; mutta sinun pitää valvoa rukouksessa. Valvoa, rukoilla, tehdä työtä, siinä sinun lunastuksesi." T.2.

Tämä on todellista Kristuksen vanhurskautta - olla mieluummin valmis taistelemaan ja voittamaan itsensä, kuin loukata toista ihmistä edes epäkohteliaalla sanalla. Jeesus ei koskaan puolustanut itseään. Hän poistui usein epäsovivista tilanteista, mutta senkin Hän teki ystävällisesti. Se hyödyttää meitä vain vähän, jos pystymme selittämään Kristuksen vanhurskauden käsitteen, mutta jos emme pyydä sitä avuksi voidaksemme vastustaa pieniä tai suuria kiusauksia, joita kohtaamme päivittäin.

Kuvata Jeesusta

Mikä saa meidät rakastamaan toisia ennemminkin kuin kohtelemaan heitä epäystävällisesti. Aivan ensiksikin, Kristuksen mielenlaatu ei keskity itseensä. "Meidän kaikkien tulisi oppia käyttämään uskollisesti hyväksi kaikki tilaisuudet viedä toisille ihmisille valoa ja toivoa. Miten me voimme käyttää nämä tilaisuudet hyväksi, jos kaikki meidän ajatuksemme pyörivät vain omassa itsessämme? Siltä, joka elää näin itsekkeisästi, jää lukemattomia tilaisuuksia käyttämättä, joista hän ja toiset ihmiset olisivat saaneet siunauksia. Kristuksen palvelijan velvollisuus on asettaa elämän joka tilanteessa kysymys: Mitä minä voin tehdä auttaakseni toisia? Jos hän on tehnyt parhaansa, hän voi jättää seuraukset Jumalan huoleksi." T.9.

"Jos me olemme yhteydessä Kristukseen, meillä on myös Kristuksen henki. Puhtaus ja rakkaus leimaavat luonteen, sävyisyys ja totuus hallitsevat elämää. Jopa kasvojen ilmekin muuttuu. Kun Kristus asuu sielussa, Hänellä on muuttava voima, ja ulkoinen olemus todistaa rauhasta ja ilosta. Me otamme vastaan Kristuksen rakkautta kuin viinipuun oksa ottaa vastaan ravinteita viinipuulta. Jos me olemme oksastetut Kristukseen, kun me olemme säie säikeeltä yhteydessä viinipuuhun, se ilmenee kallisarvoisina hedelminä. Jos me olemme yhteydessä valoon, meistä tulee valon kanavia. Sanoin ja teoin meidän valomme loistaa maailman edessä." SM.I.

"Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen." Fil.2:5-7. Sen tähden, jos me otamme vastaan Kristuksen vanhurskauden, kärsimme mieluummin moitetta ja vainoa kuin esitämme väärin tai tuotamme häpeää Herran nimelle, jota tunnustamme palvelevamme.

Miten se on mahdollista? Kristuksen vanhurskaus ("... en enää minä, vaan Kristus elää minussa..." Gal. 2:20) luottaa täysin Jumalaan. Se teki Jeesukselle mahdolliseksi elää täydellisen elämän.

"Isän läsnäolo ympäröi Kristusta. Kaikki, mikä häntä kohtasi, tapahtui äärettömän rakkauden sallimuksesta maailman siunaukseksi. Tämä tieto lohdutti häntä, ja se lohduttaa myös meitä. Se, joka on Kristuksen Hengen täyttämä, pysyy hänessä. Häneen suunnattu isku osuu Kristukseen, joka ympäröi häntä läsnäolollaan. Kaikki häntä kohtaava tulee Vapahtajalta. Hänen ei tarvitse vastustaa pahaa, sillä Kristus on hänen puolustajansa. Mikään ei voi sattua häneen Herramme sallimatta, ja kaikki, minkä hän sallii, 'vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat.'" Vs. s. 79,80.

Voima vastustaa pahaa

Vaikka kristitty ei tekisikään vastarintaa pahalle, kuten Jaak. 5:6 on kerrottu (käyttäen väkivaltaa niitä kohtaan, jotka ovat väkivaltaisia), on kuitenkin olemassa voima, joka hänelle annetaan Kristuksen vanhurskauden kautta. Sen voiman heikoinkin pyhä voi saada pyytämällä yksinkertaisesti Jumalalta. Se voima saa pahalaisen pakenemaan. "Olkaa

siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaan perkelettä, niin se teistä pakenee." Jaak. 4:7. Sitten Kristuksen voima, joka on voittamaton, tulee sinunkin voimaksesi. "Mikään ei ole avuttomampi ja kuitenkin voittamattomampi kuin sielu, joka tuntee mitättömyytensä ja turvautuu täydellisesti Lunastajansa ansioihin. Jumala lähettäisi ennemmin jokaisen enkelin taivaasta hänen avukseen, kuin sallisi hänen lulla voitetuksi." T.7.

Kristityn ei tarvitse puolustaa itseään, sillä Jumalan puolustus on paljon vahvempi kuin mikään inhimillinen puolustus. Hän pystyy myös antamaan toisille anteeksi, koska hän jättää kaikki loukkaukset Jumalalle. Hänen ei tarvitse tehdä mitään listaa toisten tekemisistä eikä tuhлата voimavarojaan huomatakseen kielteiset asiat, joita toiset ovat tehneet, sillä Jumala huolehtii sellaisesta listasta hänen sijastaan. Luottamus Jumalaan tekee mahdottoman mahdolliseksi. Nämä ovat sellaisia periaatteita, jotka vain ne, joilla on Kristuksen mielenlaatu, voivat ymmärtää.

Saatana on saanut maailman pyrkimään valtaan politiikan, filosofian, rikkauden, väkivallan ja muiden jumalattomien keinojen avulla. Usein kristityt ovat kiusauksessa jopa käyttäen näitä keinoja. Mutta lopulta sellainen valta osoittautuu heikkoudeksi. Sitä vastoin Jumalan voima on hänen luonteessaan, ja sen Hän haluaisi antaa jokaiselle, joka haluaa ottaa sen vastaan. "Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle." Room. 1:16. Se ei ole mitään, mikä kestäisi vain hetken, vaan se "tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti." 2. Kor. 4:17.

Meidän haasteenamme on pitää ajatuksemme poissa tämän meitä ympäröivän maailman tavoista ja kuvitelmista ja keskittää ne Kristukseen niin, että maailmalla ei ole meihin mitään vaikutusta. Silloin meidän elämämme ilmaisee Kristuksen vanhurskautta käytännössä. Hebr. 11 esittelee listan ihmisistä, jotka olivat täytetyt Jumalan täyteydellä. He olivat todella voimakkaita miehiä; vaikka maailma heitä halveksi, he seurasivat kuitenkin Lunastajan esimerkkiä. Jeesus itse antoi vanhurskautensa heihin - omaksi kunniaukseen. Hän on sen kunnian arvoinen.

"Mutta hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan,

joka meissä vaikuttaa, hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Aamen." Ef. 3:20-21.

Gabriel Cabrera

Valmistautuminen huomisen koetuksia varten

"Veljeni, pitääkö pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin,... Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset." Jaak. 1:2,4.

"Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus; ja Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen, hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää." 1. Kor. 10:13.

Jumala valmistaa lapsiaan monella tapaa tulemaan lunastuksen kautta osaksi maailmankaikkeuden iankaikkista sopuointua. Toisinaan kaikkivoipa ja kaikkietävä Jumala johtaa lapsiaan mitä kapeimpia ja jyrkimpiä polkuja pitkin koetellakseen ja harjoittaakseen heidän kestävyytään ja vastustuskykyään. Näillä keinoilla Hän opettaa ihmiselle, millaisen voiman hän voi ylhäältä saada, mihin hän pystyy Jumalan kanssa ja miten usko voi vastustaa jokaista syntiä. Jumala ilmaisee suuren voimansa ja muuttumattoman rakkautensa jatkuvalla halullaan auttaa. Koetukset ovat aina olleet ja ovat yhä vieläkin Jumalan pääkeinona valmistaa katuvaaisia syntisiä sitä korkeaa ja pyhää tarkoitusta varten, joka on lunastuksen päämääränä.

"Sillä kysy menneiltä ajoilta, jotka ovat olleet ennen sinua, alkaen siitä päivästä, jona Jumala loi ihmiset maan päälle, kysy taivaan äärestä toiseen: onko koskaan mitään näin suurta tapahtunut, tai onko mitään tällaista ikinä kuultu? Onko mikään kansa kuullut Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä, niin kuin sinä olet kuullut, ja kuitenkin jäänyt elämään? Tahi onko mikään jumala koettanut mennä ottamaan itsellensä kansaa toisen kansan keskuudesta koettelemuksilla, tunnusteoilla ja ihmeillä, sodalla, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja suurilla,

peljättävillä teoilla, minkä kaiken Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt teille... " 5. Moos. 4:32-34

Koetukset ovat yksi Jumalan varmimmista keinoista Hänen valitessaan kansaansa ja valmistaessaan sitä lunastusta ja iankaikkista kotia varten. Raamatussa on paljon esimerkkejä ja kuvauksia siitä, miten Jumalan on tällä tavoin johtanut lapsiaan. "Ja Mooses kutsui kokoon kaiken Israelin ja sanoi heille: 'Te olette nähneet kaiken, minkä Herra teki teidän silmienne edessä Egyptin maassa faraoille ja kaikille hänen palvelijoilleen ja koko hänen malleen, ne suuret koettelemukset, jotka sinun silmäsi näkivät, ne suuret tunnusteet ja ihmeet.'" 5. Moos. 29:2,3. Siihen aikaan, kun Jumala johti kansaansa henkilökohtaisesti, Hän johti sen moniin koettelemuksiin ja vaikeuksiin. Hänen päätarkoituksenaan oli osoittaa valituilleen suurta rakkauttaan, jotta he voisivat täyttää sen korkean päämäärän, jonka Hän oli asettanut heidän silmiensä eteen. "Älköön siis teidän joukossanne olko ainoatakaan tai naista, sukua tai sukukuntaa, jonka sydän tänä päivänä kääntyisi pois Herrasta, meidän Jumalastamme, ... älköön teidän keskuudessanne olko juurta, joka kasvaa koiruohoa ja marunaa." **5. Moos. 29:18**

Mikä oli ja vieläkin on se korkea päämäärä, jonka Jumala haluaisi saavuttaa kaikkien yksilöiden, perheiden ja seurakuntien kautta, jotka valmistautuvat lunastukseen ja iankaikkiseen valtakuntaan? Kristus ilmaisi sen Matt. 5:48: "Olkaa siis te täydelliset, niin kuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on." Koetukset ovat aina olleet keino, jota Jumala on käyttänyt aina tähän päivään asti puhdistukseen meidän sydämemme, perheemme ja seurakuntansa; niitä kutsutaan "koiruohoksi ja marunaksi".

Miten meidän tulee valmistautua

"Nyt jos koskaan on aika. jona niiden, jotka pelkäävät Jumalaa, tulee harkita tarkkaan ja omata henkilökohtaista hurskautta. Jokaisen täytyy kysyä itseltään: 'Mikä minä olen, ja mikä minun tehtäväni on tänä aikana?' Millä puolella työskentelen - Kristuksen vai vihollisen puolella?' Nöyrytyköön jokaisen sielu Jumalan edessä juuri nyt, sillä me elämme varmasti suurta sovituspäivää. Juuri nyt Jumala tarkastelee vielä monien elämää, sillä heidän pitää vielä lyhyt aika nukkua haudoissaan. Sinun kohtalosi tuona päivänä ei riipu sinun uskontunnustuksestasi vaan paljon

enemmän sinun sydämesi toiveista. Onko sielusi temppeli puhdistettu kaikesta saastastaan? Onko kaikki syntini tunnustettuja kadunko niitä Jumalan edessä, jotta ne voitaisiin pyyhkiä pois? Enkö ole tarpeeksi arvokas? Olenko halukas uhraamaan kaiken Jeesuksen Kristuksen tuntemuksen hyväksi? Tunnenko joka hetki, etten ole itseni oma, vaan olen Kristuksen omaisuutta, ja että minun palvelukseni kuuluu Jumalalle, jonka omaisuutta olen?" M.

Raamatussa ja Profetian Hengessä mainitaan usein vaikeat koettelemukset, joiden läpi Jumalan lapset joutuvat käymään puolustaessaan uskoaan. Tämän lainauksen ei tulisi masentaa meitä vaan paremminkin innostaa pyytämään Jumalan kansan suurelta Puolustajalta voimaa ja tukea.

Tärkeä sanoma

"Suuri kriisi odottaa Jumalan kansaa. Hyvin pian meidän kansamme [USA] yrittää pakottaa kaikkia viettämään viikon ensimmäistä päivää pyhäpäivänä. Siinä he eivät epäröi pakottaa ihmisiä toimimaan vastoi omaatuntoaan ja viettämään sitä päivää kansan määräämänä sapattina." RH.

"Meidän ei tarvitse olla mistään hämmästyneitä, mitä sitten tapahtuukin. Meidän ei tarvitse ihmetellä minkään kauhun kehitystä. Niillä, jotka polkevat jalkoihinsa Jumalan lain, on sama henki kuin niillä miehillä, jotka kavalsivat Jeesuksen ja loukkasivat Häntä. Ilman minkäänlaista omantunnon ääntä he tekevät isänsä, paholaisen, tekoja." BC.

Jumalan ihmeellinen väliintulo

"Aika ajoin Jumala on ilmoittanut työmenetelmiään. ...Ja kun kriisi on tullut, Hän on ilmaissut itsensä ja estänyt Saatanan suunnitelmien toteutumisen. Usein Hän on sallinut tilanteen kärjistyä kansassa, perheessä ja yksityisten ihmisten elämässä kriisiksi, jotta Hänen väliintulonsa olisi selvästi huomattavissa. Sitten Hän on ilmoittanut, että Israelissa on Jumala, joka pitää huolta lapsistaan ja puolustaa heitä.

Kun uhma Jumalan lakia kohtaan on melkein saanut ylivallan, kun

ihmisen ahdistavat Jumalan lapsia, silloin Jumala tulee väliin. Jumalan lasten vakavat rukoukset tulevat kuulluiksi, sillä Hän on hyvin tyytyväinen, kun Hänen lapsensa etsivät Häntä koko sydäimestään ja ovat riippuvaisia Hänestä, Vapauttajastaan." SDG.

Se on muuttumaton totuus, että lähitulevaisuudessa tulevat vaikeat ajat Jumalan lapsille, jotka pitävät Hänen iankaikkisen, muuttumattoman lakinsa ja puolustavat pyhää sapattia. Vaino, vangitseminen ja kärsimys ovat aina olleet uskollisten Jumalan lasten kohtalona. Vaikeat koetukset ovat Jumalan kansalla, Hänen uskollisella jäännöksellään, edessä. Olemmeko valmiit kohtaamaan nämä päivät sillä lujalla varmuudella, että Jumala varjelee meidät? Olemmeko valmiit kestämään jokaisen kärsimyksen, joka meille tulee uskomme tähden? Meidän tulee tarkastella näitä kysymyksiä hyvin vakavasti, sillä pian niihin vaaditaan vastaus. Iankaikkinen silmä valvoo meitä; ikuisesti myötätuntoinen sydän on valmiina auttamaan.

"Vapahtajan silmät katsovat meitä ja meidän olosuhteitamme. Ne näkevät jokaisen vaikeuden, huomaavat jokaisen vaaran; ei ole sellaista paikkaa, minne Hänen silmänsä eivät näkisi, eikä sellaista huoltaja kärsimystä Hänen lapsillaan, johon Kristuksen myötätunto ei riittäisi." TMKH Vain uppiniskainen ihmissydän on sokea Jumalan jatkuvalla huolenpidolle ja vertaansa vailla olevalle rakkaudelle, joka auttaa meitä tämän päivän ja huomisen koetuksissa.

Antakaa ajatustenne viivähtää Kristuksessa

"Harjaantumattoman mielen on vaikea keskittyä hyödyllisiin aiheisiin. Mutta jos ajatuksia ei johdeta oikein, usko ei voi kehittyä sielussa. Hengen täytyy askarrella vain pyhien ja iankaikkisten asioiden parissa, tai mutoin pinnalliset ja tyhjänpäiväiset asiat valloittavat sen. Niin ymmärrystä kuin siveellisiä voimiakin täytyy ohjata; ne vahvistuvat harjoituksella." RJ.

"Mieli rakentuu siitä, millä sitä ravitaan, ja meidän vallassamme on päättää, mitä ravintoa sille annetaan. ... Lunastuksen tiede on kaikkien tieteiden tiede. Sitä tiedettä tutkivat enkelit ja lankeamattomien maailmojen kaikki asukkaat ja siihen meidän Herramme ja Vapahtajamme kiinnittää huomionsa. Tämä tiede liittyy iankaikkisen Jumalan ajatuksissa

syntyneeseen aikomukseen, siihen salaisuuteen, joka 'kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta'.

Tätä tiedettä Herran vapahdetut tulevat tutkimaan kautta loppumattomien aikojen. Tämä on korkeinta tutkimusta, mihin ihminen voi ryhtyä. Se kehittää älyä ja ylentää mieltä enemmän kuin mikään muu tutkimus." EK. s. 120,121.

Meidän mieltämme tulisi harjoittaa jatkuvasti lunastussuunnitelman eri kysymysten tutkistelulla. Meidän rakas Vapahtajamme, Jeesus Kristus, on tuon suunnitelman keskipiste. Älköön meidän hengelliset silmämme kääntykö milloinkaan pois Golgatan näkymästä. Viivähtäköön sydämemme aina Kristuksessa.

"Oi, ajatelkaamme sitä hämmästyttävää uhria, joka on annettu meidän tähtemme! Pyrkikäämme arvostamaan sitä työtä ja niitä ponnistuksia, joita taivas uhraa kadotettujen pelastamiseksi ja tuomiseksi takaisin Isän huoneeseen. ... kun käsitämme jotakin siitä äärettömästä uhrista, jonka Kristus on antanut meidän puolestamme, hellyys ja katumus sulattavat sydämemme." TKL. s. 16,30.

On olemassa vain yksi tie ihmisen ymmärtää, että Jumala sallii meille koetuksia ja kärsimystä lunastuksen tähden, ja se tie on Kristuksen kautta. Kun me täytämme henkemme ajatuksilla Hänestä, saamme viisautta ja voimaa, jotka tekevät tämän päivän koetukset keveiksi ja valmistavat meitä kestämaan huomisen koetuksia. Kun pidämme Kristuksen silmiemme edessä, vain silloin meidän polkumme iankaikkiseen kotiin valaistaan, vaikkakin se johtaa vaikeiden koettelemusten kautta.

Kristitty, joka ei ole kärsinyt uskonsa tähden eikä kohdannut pelastavan totuuden tiellä koetuksia, on helppo maalitaulu masennukselle ja kiusauksille. Mutta lankeavallakin on toivoa, nimittäin silloin, kun hän katsoo Golgatalle ja muistaa marttyyrejä Jotka Kristuksen vanhurskauden tähden ovat kuolleet ja menneet ennen häntä. Heidän esimerkkinsä on toivon ja rohkeuden lähde vaikeimmankin koetuksen hetkenä. Roviolla liekkien keskelläkin Jan Hus lauloi vielä Jumalan kunniaksi. Myös Paavali ja Siilas lauloivat Filippiin vankilassa.

"Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin ... profeetoista, jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, tukkivat jalopecurain kidat, sammuttivat tulen

voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, voimistuivat heikkoudesta. ... toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vielä kahleita ja vankeutta; heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannahoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä - lie, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle -: he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuolissa. Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu; sillä Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen." Hebr. 11:32-34,36-40.

Toivon kaikille rakkaille veljille ja sisarille koko maailmassa vahvaa, lujaa uskoa Jumalaan jokaiseen koetukseen tänä vaikeana aikana. Katsokaamme jatkuvasti ristiinnaulittuun ja ylösnousseeseen Vapahtajaan ja olkaamme valmiit kestämaan tulevilla koetuksilla, kunnes näemme toisemme lunastettujen kodissa rakkaan Isämme ja hyvän Vapahtajamme luona kasvoista kasvoihin. Aamen.

Naiden Botscheff

Raamatun vuoria

Psalmi 121:1,2

Minä nostan silmäni vuoria kohti, mistä tulee minulle apu? Apu tulee minulle Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Ararat: 1.Moos.8:4

Vuori Turkin ja Armenian välillä, 5100 metriä korkea.
Arkki, jossa Herra säilytti Nooa ja hänen perheensä vedenpaisumuksessa, pysähtyi tälle vuorelle.

Mooria: 1. Moos.22:2

Nykyajan Temppelin paikka Jerusalemissa.
Aabrahamin kokemukset Jumalan kanssa antoivat hänelle voiman jopa uhrata poikansa. Eikä hän pettynyt.

Karmel: 1. Kuningas 18:19

Pohjoisraelissa, nykyisen Haifan luona. Kansallispuisto.

Tällä vuorella Elia seisoi yksin puolustaen Jumalaa.
Siinai: 2. Moos.19:20 ja 2. Moos. 20
Vuori Egyptissä, 2285 metriä korkea.
Täällä Jumala ilmoitti kansallensa hallituksensa
perusteet.
Garissim: 5. Moos.27:12 ja 2. Moos.28 luku
Vuori Samariassa.
Täällä ilmoitettiin kuuliaisuuden siunaukset.
Eebal: 5. Moos.27:4
Vuori Samariassa.
Kuuntelemattomuuden seuraukset julistettiin täällä.
Pisga: 5.Moos.3:27
Nebon vuori, Jordanian itäpuolella, vastapäätä Jerikoa.
Jumala ei unohtanut uskollista palvelijaansa, vaan näytti
hänelle luvattun maan.
Vuurisaarna: Matt. 5. luku
Genesaretin pohjoisranta.
Jeesus esittää valtakuntansa perusteet.
Golgata: Matt.27:33
Kukkula Jerusalemin kaupungin ulkopuolella.
Täällä näkyvät Jumalan ja Vapahtajamme rakkaus
meille syntisille ihmisille.
Öljymäki: Öljypuupuutarha Jerusalemissa, noin 800 metrin
korkeudella.
Kristuksen ylösnousemuksen paikka taivaaseen.
Ja Sakarja 14:4 mukaan hänen jalkansa seisovat sinä
päivänä öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla
itää kohti...., kun Hän saapuu kuningasten kuninkaana
ja herrain Herrana.

Birgitta-sisko

***”Jotka Herraan turvaavat, ovat kuin Siionin vuori: se ei
horju, vaan pysyy iankaikkisesti. Vuoret ympäröivät
Jerusalemiä, ja Herra ympäröi kansaansa, nyt ja
iankaikkisesti.” Ps. 125.1, 2.***

